førelsen af levende Kvæg til England, har været fuld Grund til at tage. Jeg skal paa dette Standpunkt kun sige, at ligesom denne Sag i det Hele har været en vanskelig Sag, der har sat Gemytterne i stor Bevægelse, og hvor Interesserne ere meget forskjellige, saaledes er der ingen Sag, hvor Indenrigsministeren har været udsat for saa forskjellige Bedømmelser som netop her. Den Ene siger, at der er gaaet for strengt frem, den Anden, at hvad der er gjort, er overflødigt, men jeg har ikke havt Andet at gjøre end at handle saaledes, som jeg har troet at kunne forsvare det. Jeg kan ikke forelægge for det ærede Thing, hvorledes Udviklingen har været fra den første Dag, da Smitten begyndte forrige Efteraar, men jeg er beredt til, hvor Leilighed gives, at forsvare, hvad jeg har gjort. Naar det ærede Medlem ogsaa mente, at vore Foranstaltninger havde været strenge, saa strenge, at der kunde være Anledning for Staten til at bøde noget paa Strengheden, der endogsaa, som han udtalte, synes at være gaaet ud over det Rimelige, saa ligger deri en af de strenge Domme, man ikke let kan vare sig imod. Jeg for mit Vedkommende har troet, at man ikke kunde tage for strenge Forholdsregler i denne Sag. Naar Spørgsmaal var om saa vigtige Interesser som dem, der her er Tale om, har jeg stræbt at træffe saadanne Foranstaltninger, der vare skikkede til strax fra Begyndelsen og fra Roden af at udrydde Ondet, og jeg har saameget som muligt bidraget til, at det Forhold, hvori vi staa til Sverrige, ikke skulde kompromitteres ved Forsømmelse fra vor Side. Det ærede Medlem mente, at det var overmaade strengt at slaa en hel Besætning ned, fordi der var paavist enkelte Kreaturer som smittede af Lungesyge. Det kan jeg ikke forstaa. Enten maa man rent lade være at slaa de Kreaturer ned, der ere syge, eller man maa slaa hele Besætningen ned; thi det at slaa nogle enkelte ned og se, at de ere friske, viser jo ikke paa nogen mulig Maade, at ikke een eller flere eller mange af den øvrige Besætning kunne være angrebne, og dette, at et Kreatur ikke viser Tegn paa Sygelighed, beviser heller ingen Ting; thi det kan jo dog være smittet, og Sygdommen vilde da have viist sig paa et senere Stadium, saafremt Dyret blev i Live. Naar man træffer paa en Stald, hvor der er vitterligt lungesmittede Kreaturer, er det eneste og afgjorte Sikkerhedsmiddel det at slaa hele Besætningen ned, og dette er en Forholdsregel, af overmaade ringe Betydning i Sammenligning med det store Spørgsmaal, jeg før berørte. Det ærede Medlem kom ind paa det Spørgsmaal, som jo ogsaa har spillet sin Rolle ved Bedømmelsen af denne Sag, nemlig om vi virkelig ogsaa have havt den ondartede Lungesyge her i Landet. Jeg har aldrig fra det første Øieblik, da Sagen kom op her hjemme, havt nogensomhelst Tvivl om og har heller ikke i dette Øieblik nogen Tvivl om, at Sygdommen virkelig er den ondartede Lungesyge, og at den er indført fra Sverrig; men jeg har jo ikke kunnet forhindre, at Andre kunne have en anden Mening. Personligt har min Mening heller ikke videre Vægt, men den støtter sig tillige til saadanne Autoriteter og til saa nøiagtige Undersøgelser, at jeg ikke har kunnet tvivle. Hvad enten imidlertid jeg har havt Tvivl eller ikke, ville ærede Herrer give mig Ret i, at, naar alle de første Autoriteter vare enige om, at det var den ondartede Lungesyge, maatte jeg træffe mine Foranstaltninger i Henhold til denne Opfattelse. Tvivlen hos Andre har imidlertid vundet en saadan Styrke, at det naturligvis til Slutning har været mig yderst magtpaaliggende at faae notorisk afgjort, hvorvidt det virkelig var ondartet Lungesyge eller ikke. Til dette Øiemeds Opnaaelse har jeg foranlediget, at vor konstituerede Veterinærfysikus, Professor Bagge, i Forbindelse med den svenske Professor Lindgren, der var tilstede her under Forhandlingerne (i den svensk-danske Kommission) og i det Hele har bereist Landet for at bese Forholdene, sendtes til Tydskland for paa Steder, hvor den ondartede Lungesyge er vedvarende og grasserer i videste Omfang, at gjøre sig bekjendt med de Symptomer, der ere afgjørende med Hensyn til Bedømmelsen af, hvorvidt den Sygdom, der er her hjemme, er den virkelige ondartede Lungesyge eller ikke. De have opholdt sig dernede i længere Tid og ere komne tilbage med den enstemmige Erklæring, altsaa en Erklæring, hvori baade den danske og den svenske Professor vare enige, at der ikke var Tvivl om, at det virkelig er den ondartede Lungesyge, der har grasseret her hjemme. De have konfereret med de dygtigste Autoriteter paa det Sted, hvor der har været særlig Leilighed for erfarne og dygtige Mænd til at kunne med fuldkommen Bestemthed finde Sygdommen, og Diagnosen, Kjendetegnene, lige over for Lungen er overmaade let; den kan man ikke tage feil af, og de have heller ikke taget feil. Derimod kan man ikke se paa Dyrenes ydre Tilstand, om de have Lungesygen eller ikke, og det hændte blandt andet under deres Ophold, at overmaade kyndige og erfarne Folk toge feil med Hensyn til de ydre Tegn. Det er kun ved Lungen, at man kan komme til Erkjendelse deraf, men da kan man ogsaa komme til bestemt Erkjendelse af Sygdommens Natur. Jeg vil kun tilføie en Bemærkning, som maaske er mindre fornøden, thi jeg veed ikke, om det maaske skulde have været en Fortalelse af det ærede Medlem eller maaske en Misforstaaelse fra min Side, naar jeg opfattede ham saaledes, at Revisionen af Lovgivningen her skulde gaa i Retning af at give Erstatning til de paagjældende Skadelidte i dette eller hint Tilfælde, naar Lovgivningsmagten fandt, at den udøvende Magt var gaaet ud over sin Ret til at træffe Forsigtighedsforanstaltninger. Dette, tror jeg, er